

نظامیان و مقامات پیشین، پشت صحنه دولت آمریکا را تشکیل می‌دهند

شبکه روسی راشا تودی در گزارشی اعلام کرد که گردانندگان اصلی دولت آمریکا نظامیان و مقامات پیشین دولت هستند که رسانه‌های اصلی در دست آن‌ها است.

شبکه روسی راشا تودی در گزارشی اعلام کرد که گردانندگان اصلی دولت آمریکا نظامیان و مقامات پیشین دولت هستند که رسانه‌های اصلی در دست آن‌ها است.

به گزارش خبرنگار دیپلماسی عمومی خبرگزاری فارس، "راشا تودی" (rt.com) در گزارشی تأکید کرد: دفتر دیپلماسی عمومی وزارت خارجه آمریکا در دهه 80، در روزنامه‌های مهم سرمقاله‌هایی را در جهت ایجاد یک جنگ روانی، به منظور جلب حمایت عمومی در به راه‌اندازی جنگی وحشیانه و پرهزینه علیه آمریکای جنوبی منتشر کرد.

در همین رابطه "پیتر کورنبل" (Peter Kornbluh) مدیر آرشیو مستندات امنیت ملی کوبا و شیلی، اظهار داشته است: نام "دفتر دیپلماسی عمومی" در حقیقت پوششی برای عملیات سری طراحی تبلیغات بوده که در طی آن افرادی همچون خبرنگاران و نویسندگان، در لیست حقوق‌بگیران آمریکا قرار می‌گرفتند.

بنا بر این گزارش، این افراد که تظاهر به مستقل بودن می‌کردند در ستون‌های مربوط به نظرات شخصی در روزنامه‌ها، مقالاتی می‌نوشتند بدون اینکه مشخص شود پشت این نوشته‌ها در حقیقت دولت آمریکا است. ولی مدارک و اسنادی فاش شد که اکنون ما می‌دانیم "اتو ریچ" (Otto Reich) پشت سر این مقالات بوده است، اتو ریچ که در ماورای این فعالیت‌ها قرار داشته است یک دیپلمات کوبایی-آمریکایی و یک فرد ضد کمونیست صلیبی است.

این گزارش در ادامه می‌نویسد: اگر چه دفتر دیپلماسی عمومی پس از بررسی‌ها و تحقیقات به عمل آمده از جانب کنگره، همچون بره‌ای در رسوایی مربوط به فروش اسلحه به ایران قربانی شد، ولی اتو ریچ بدون هیچ اتهامی، سفیر آمریکا در ونزوئلا و دستیار وزیر امور خارجه آمریکا در امور نیم‌کره غربی شد، بلافاصله پس از سقوط رئیس‌جمهور هندوراس توسط یک کودتای نظامی در 2009، اتو ریچ در رسانه‌های مهم مجدداً ظاهر شد.

به نوشته راشا تودی، "رادولفو پاستر" (Rodolfo Pastor) دیپلمات سابق هندوراس در این زمینه می‌گوید: ارتباط اتو ریچ به آنچه که در هندوراس و رسانه‌ها بخصوص رسانه‌های آمریکا اتفاق افتاد بسیار آسان است. نفوذ و تأثیر وی در رسانه‌های اصلی از آنجا کاملاً مشهود است که یک شب پس از کودتا، به عنوان ستاره آن شب به "سی‌ان‌ان" دعوت می‌شود. اتو ریچ همچون شب‌چی در اطراف حضور داشته و مسئول آنچه که در دهه 80 رخ می‌داده، بوده است. باعث تعجب است که چه کسی به او برای این نحو عملکرد پول پرداخت می‌کرده است؟

این گزارش افزوده است: میراث تبلیغات سفید در دهه 80، راه را برای بکارگیری رسانه‌ها در شروع جنگ عراق هموار کرد.

راشا تودی در ادامه گزارش خود به نقل از "گارس پورتر" (Gareth Porter) یک روزنامه‌نگار محقق و مستقل می‌نویسد: "جنگ عراق یک کتاب درسی است که ضمن آن می‌توان یافت چگونه دولت با استفاده از تبلیغات، داستان‌هایی را در رسانه‌های آمریکا به منظور جلب نظرات مردم آمریکا برای تایید جنگ منتشر می‌کند. در عرض چند روز در سپتامبر 2002، نیویورک تایمز، "مایکل گوردون" و "جودیس میلر" داستانی‌هایی ساخته و به چاپ رساندند به این مضمون: "مقامات اطلاعاتی آمریکا متوجه شده‌اند که صدام حسین، لوله‌های آلومینیومی خریداری کرده است که تنها مورد استفاده آن در سلاح‌های هسته‌ای است."

"نورمن سولومن" (Norman Solomon) بنیانگذار و رئیس موسسه صحت عمومی در واشنگتن اظهار داشت: "ماموریت اساسی برای پیشبرد امور سیاسی و خط مشی‌های اصلی سیاست خارجی تنها تغییر جهت داده است و گرنه ساختار همان ساختار است البته با کمی تغییر روش."

وی می‌افزاید: "در یک حکومت دیکتاتوری مهم نیست که مردم چطور فکر می‌کنند برای همین هم تبلیغات آسان‌تر هستند ولی در یک جامعه دموکراتیک، تلاش برای تاثیرگذاری بر افکار عمومی اهمیت زیادی دارد. این تبلیغات که سابقاً به عهده دولت بوده است، اکنون به اتاق فکرها، رسانه‌ها و کارشناسان و لابی‌گرها واگذار شده است."

سولومن معتقد است: "بسیاری از پوشش‌های رسانه‌ای و توجه به "کاپیتال هیل" خط مشی ارائه شده از جانب کاخ سفید و وزارت امور خارجه است. روزنامه‌نگاران و مقاله‌نویسان، غالباً از اعضای کنگره راهنمایی می‌گیرند، حتی برای آنکه بدانند چه چیزی ارزش سخن گفتن دارد از وزارت امور خارجه نظرخواهی می‌کنند."

به اعتقاد رئیس مؤسسه صحت عمومی در واشنگتن، امروزه رسانه‌ها مملو هستند از مقامات پیشین دولت، متخصصین و اعضای عالی‌رتبه نظامی، و دولت از طریق همین افراد در رسانه‌ها اداره می‌شود. برنامه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و نظامی از همین جا صادر می‌شود و نتیجه‌اش همین دنیای همیشه مسلح است."

سالمون در پایان سخنانش اظهارداشت: "ما به يك استاندارد واحد در موضوعات مهم نظیر حقوق بشر نیاز داریم، اگر استاندردی وجود داشت ساختن موضوعات سیاسی بسیار سخت می‌شد."